II. évfolyam. Jánosháza, 1908. julius hó 26. 30. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára fillér. 20
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Főmunkatárs:
NOVÁK PÁL.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám RAUCH LAJOS kalapos-üzletében 20 fillérért kapható.

MUZEUM KÖNYVTÁRA

Mi lesz a kaszárnyával?

Még tavasszal, mikor a fák rügyezni kezdtek, a képviselő-testület egy szép verőfényes napon elhatározta, hogy a kaszárnyát lebontatja és helyébe megépitteti a városházát. Megválasztották a bizottságot, épugy annak elnökét is. Már-már azon boldog tudatban ringattuk magunkat, hogy őszre, mire a fák levelei sárgulni kezdenek, dicshymnust zengünk azon szép palota alkotójáról, ékes szavakkal méltatjuk a képviselőtestület érdemeit, az érzékét a haladás iránt. Mint a művészet remekeit állitottuk volna azon monumentális palotát a közönség szine elé.

Minő csalódás!

A bizottságot nem azért választották meg ugy látszik, hogy tervet dolgozzon ki, az elnöket nem azért, hogy vezesse a tanácskozásukat, nem azért, hogy elnököljön, nem azért, hogy a bizottsági tagokat összehivja, hanem azért, hogy legyen kinek-kinek titulusa. Azon idő óta egyetlen egyszer sem ült össze az emlitett bizottság. Ily alakitása a bizottságnak valóságos átka a gyors előmenetelnek, de előkészitője valamely érdemes ügy elaltatásának, ha nincs, aki folyton sarkalja őket a munkára.

A Főtéren ég felé merednek a kaszárnyának, ezen disztelen kolosszusnak a falai, a város, a képviselőtestület szégyenére.

Vajjon nem illeti meg méltán a szemrehányás azon gazdát, ki folyton panaszkodik, hogy nincs jövedelme, nem tud megélni a birtokából, mikor legtöbb földjét nem müveli hanyagságból, tunyaságból, tétlenségből, Amit könnyü szerrel megmunkálhat, csak azzal törődik, a többi pedig gazt terem. Igy van a képviselő-testülettel is. Mint holt tőke áll ott a kaszárnya, óriási területen, semmi hasznot nem hoz, nem hozhat. Ki venne fel egy düledező épületben lakást? Nem tiltották ki az iskolás fiukat onnét azon okból, hogy közveszélyes az épület? Nem azért kellett sürgősen iskolát épittetni? Most a lelencek részére átengedték zugiskolának, hogy ott szánalomból egyesek tanitsanak. (Az állam 800 koronáját azért nem vetették ám meg). Hát nincs senki, ki még a lelenceket is kitiltsa onnét, hátha reájuk dől a fal?

Talán a tavasznak enyhe fuvallata ébresztette a képviselőtestületet tettekre és az ébresztette fel bennük az érzéket a haladás, a fejlődés iránt. A közönség örömmel fogadta azon határozatot, nem volt senkinek kifogása ellene, sőt inkább várták türelemmel, mikor lesz a pusztitó csákányok csapása hallható, mikor döntik romba azon falakat? A lelkesedés csak szalmaláng volt, de hamar el is aludt. Kit vádoljunk mulasztással, kit hanyagsággal? Egyelőre senkit. Várunk türelemmel, talán néhány szavunk nem lesz a pusztába kiáltó. A bizottságot összehivják s gyorsan dologhoz látnak. Akinek fontosabb a saját ügye, mint a városé, az lépjen ki a bizottságból, mert az visszaél a közönség bizalmával. A közönség nem azért küldte oda, hogy a saját dolgait intézve elhanyagolja a városét, hanem hogy dolgozzék a városért. Az oly képviselőtestületi tag visszaél a közönség jóhiszemüségével azért is, mivel igérte, hogy a város fejlődését elősegiti s szószólója lesz a közönség érdekeinek. Nem szabad némán eltürni, mint mondogatják ott: »Ej reáérünk arra még.« Ugy látszik egyesek, mikor a tanácsterem küszöbét átlépik, mintha a Léthe folyón kelnének át, megfeledkeznek a közönségnek tett igéretről és azt mutatják, hogy a közönség által előlegezett bizalmat nem érdemlik meg. Amely képviselőtestületi tag nem áll hivatásának magaslatán, nem tudja, mily felelősségteljes állásba emelte a közönség, nem érez magában annyi tehetséget, hogy a város jólétét előmozdithatja, hogy a város haladását csak egy lépésnyire is előbbre viheti, az oly képviselőtestületi tag azon bizalomra nem méltó. Engedje át a helyet egy nálánál érdemesebb polgárnak. Nem oly tagok kellenek a bizottságba, akik hiuságból ülnek ott s szeretik a tömjénezést, mindenhova be akarnak jutni, mindenhol akarnak lenni, a munkát pedig másra bizzák.

A bizottságban olyanok legyenek, kik dolgozni akarnak s tudnak is. Bátran szólithatjuk fel a képviselőtestületet a munkára, mivel a közönség zöme csak nemrég adta tanujelét a közügyek iránti érdeklődésnek. Megmutatta, bebizonyitotta, mikor az utcák öntözéséről volt szó, hogy nem veszi közönynyel a város fejlődését. Lelkesedéssel karolta fel az eszmét, megragadott minden alkalmat, hogy az eszme testet öltsön. A közönség erejéhez, tehetségéhez képest áldozatot hozott a közügyek oltárára, nem zárkózott el semmiféle anyagi áldozat elől Mikor a képviselőtestület látja, meggyőződik róla, hogy ily közönség van a háta mögött, akkor ebből Anthaeusként erőt merithet a legnagyobb tervek keresztülvitelére. Az ily közönséget megvetni nem lehet, a közvéleményre hallgatni kell, a közóhaj elől kitérni nem szabad. Dolgozzanak, munkálkodjanak addig a közjóért, mig a közönség csak kér, de nem követel, mert könnyen megeshetik, ha a kapukat dongetni fogják, elsöpri őket, még kő sem mutatja helyüket.

Dr. Marton Adolf.

Mezőgazdasági kamarák.

A földmivelésügyi miniszter megbizásából Bernát István dr., a Magyar Gazdaszövetség igazgatója és Kubinek Gyula, az Orsz. Magyar Gazdasági Egyesület igazgatója törvényjavaslatot dolgoztak ki a mezőgazdasági

kamarákról. Ennek a javaslatnak az a célja, hogy a mezőgazdaság érdekeltjeit országosan szervezze és pedig megszabott hatáskörű és önadóztatási joggal bíró testületekbe, amelyeknek neve a külföldi hasonló intézmények mintájára mezőgazdasági kamara lenne.

Ez a javaslat adná a mezőgazdasági érdekképviselet régóta hirdetett szervezésének megoldását is. A javaslat gondosan kidolgozott indokolása rövid vázlatot nyujt arról, hogy mi történt eddig az érdekképviselet szervezése érdekében. Már a negyvenes években komoly mozgalom indult meg abban az irányban, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, mint érdekképviseleti szerv. törvénybe iktattassék. Ennek azonban nem lett eredménye, valamint az 1879-iki, székesfehérvári gazdakongresszus folytán megalakult gazdasági egyesületek szövetsége 1883-ban, 1884-ben, 1887-ben és 1892-ben foglalkozott az érdekképviselet kérdésével s ez az aktio végre eredménnyel kecsegtet. Annak a harmóniának és együttműködésnek, amely jelenlegi földmivelésügyi kormány és a magyar gazdaközönség között van, szinte természetes folyománya volt a miniszternek az az intézkedése, amellyel az érdekképviseleti kérdés dolgában a két vezető országos szaktestület igazgatóit bizta meg törvényjavaslat kidolgozásával.

A javaslat szerint egy országos és annyi vidéki mezőgazdasági kamara lesz, amennyit a körülmények szükségessé tesznek. Az első mezőgazdasági kamarát első izben nyolcvan taggal a földmivelésügyi miniszter alakitaná meg és hivna össze. A kinevezett tagok helyét vidéki kamarák által választott tagok foglalják el, mihelyt szervezésük befejeztetett.

Az országos kamara évenkint legalább egyszer tart teljes ülést és az ügyvitelre az elnök mellé legfölebb 30 tagból álló tanacsot választ. Az országos kamara költségeit felerészben az állam, felerészben a mezőgazdasági kamarák viselik. A kamarai illetéket maguk a kamarák állapitják meg és ez a kataszteri tiszta jövedelem egy szazalékat meg nem haladhatja. Az illetéket közadók módjára hajtják be. A kamarai működés részletes szabályozója az alapszabály, amelyet minden kamara maga állapit meg és a földmivelésügyi miniszter hagy jóvá.

A mezőgazdasági kamarák feladatait a javaslat a következőkben összegezi;

Kerületek mező- és erdőgazdasági viszonyait állandóan figyelemmel kisérik s a mutatkozó szükseglethez képest törvényhozási, kormányzati intézkedéseket kezdeményeznek, illetve létező törvények és rendeletek végrehajtását sürgetik és ellenőrzik s amennyiben törvény vagy törvényes rendelet által hatósági jogkörrel ruháztatnának fel, megbizatásuk körében eljárnak.

A területükön működő gazdasági egyesületek, gazdakörök és szervezetek alapszabályszerű működése felett ellenőrzést gyakorolnak.

A gazdatársadalomnak testületi és szövetkezeti szervezkedését elősegitik és irányitják, gazdasági egyesületekkel és gazdakörökkel, szövetkezetekkel a szükséghez képest szerves összeköttetésbe lépnek, azokat bizonyos feladatokkal ideiglenesen vagy állandóan megbiz-hatják s általában ilynemű egyesületeket és s. övetkezeteket feladatuk teljesitésében támogatnak.

A mezőgazdasági szakértelem fejlesztése céljából kisérleti telepeket, állomásokat, mintagazdaságokat tartanak fel, állandó vagy időleges tanfolyamokat, előadásokat, kiállitásokat, tanulmányutakat rendeznek, szaklapokat és szakkönyveket adnak ki. A kormány, törvényhatóságok és biróságok megkereséseire válaszolnak és szakvéleménnyel szolgálnak. A mezőgazdasági termelés belterjessége érdekében a hitelviszonyok javitásánál közreműködnek, gazdasági cikkek, tenyészállatok közös beszerzését előmozditják, a termelőknek a gazdálkodás terén mindennemű szaktanácscsal szolgálnak. A termények értékesitésére vásárokat és aktiokat rendeznek s az árjegyzésre befolyást gyakorolnak.

A mutatkozó szükséghez képest gazda és gazdatiszt, vagy gazda és kereskedő közt felmerült viták elintézésére választott biróságokat alkotnak, kerületek tenyészeteiről törzskönyvet vezetnek, a helyi mezőgazdasági szokásokat nyilvántartják, a munkásközvetitést szervezik.

Ezek volnának a mezőgazdasági kamarákról szóló törvényjavaslat előadói tervezetének érdemleges intézkedései, amelyeknek kritikáját ezentul fogják megadni az érdekelt hivatalos és nem hivatalos szervezetek.

A kakuk.

Kakukmadár szállott a fára,
Mi ép' a ház előtt üllénk.
A vadszőlő sürü indája
Hüs árnyat terjesztett fölénk.

Átöleltél és játszadozva
Csattogtál vigan, kedvesen,
S én megkérdém a jós madártól:
„Mondd, meddig él a kedvesem?"

A kakuk kiálltani kezdett,
S tán százat is szólt, ugy lehet,
S én ujra kérdém: „Felelt arra,
Hogy meddig szeret engemet?"

A kakuk ismét megszólalt, de
Csak egy-két hangot hallatott,
Aztán elszált . . . S te sirva mondtad:
„Ne hidd, a kakuk hazudott."

Aztán esküdtél mindenekre,
Hogy a szerelmed végtelen,
Hogy én tehetlek csak boldoggá
A josolt hosszu életen! . . .

— Most, hogy másnak karjába' nyugszol,
(A pár év gyorsan elfutott!)
Jut-e eszedbe olykor-olykor,
Hogy nem a kakuk hazudott?! . . .

Balla Miklós.

Az utcák öntözési költségeinek fedezésére jul. 22-től adakozott: Kornfeind Vince plebanos 2 korona.

Heti krónika.

Személyi hir. Kronhal csendörszázados hadbiró folyó hó 31-én Komáromból városunkba érkezik, hogy a bögötei bucsun történt verekedés ügyében vizsgálatot tartson.

Elmenvén tanitsatok minden népeket, mondja a szent irás és az Ur felkent szolgája teljesiti e szent igéket. Hogy mikénti teljeziti azt, leginkább bizonyitja a vasárnaponkint zsufolásig megtelt templom, amelyen Kristóf István helybeli róm. kath. káplán tart erkölcsnemesitő és lélekemelő tanitásokat egy idő óta az alkoholizmusról. Követésre méltó példát mutat a tettével másoknak s ezenfelül megmutatja, hogy nyájának lelkiismeretes pásztora, aki felismervén a nyáj között duló baj nagyságát és veszedelmes terjedését, igyekszik a bajt tőle telhetőleg orvosolni. Nemcsak felekezeti, hanem társadalmi szempontból is dicséretes példát mutat azon tanitásával, amelyet 9 vasár- és ünnepnapokon keresztül tart az alkoholizmus hatásáról, a testre az erkölcsi életre és születendő gyermekekre vonatkozólag. Felhivjuk a nagyközönség figyelmét ezen tanitasokra s reméljük, hogy a szivnemesitő tanitások a hallgatóság lelkében jó talajra fognak találni és az intő szavak nem fognak a pusztában elhangzani.

Milyen a termés? Ma tette közzé a földmivelésügyi miniszter a julius hó 15-ig beérkezett jelentések alapján készült termésbecslést, amely ismét kedvezőtlenebbnek tünteti fel a várható termés eredményeket, mint a két hét előtt közzétett jelentés. Egyedül a buzánál tapasztalható valami csekély javulás. Megközelitőleg remélhető — fölteve, hogy mára nagyobb változás nem áll elő — : kat. holdankint átlagosan mm-kint buza 6.21, rozs 5.97, árpa 6.12, zab 5.35 ; a bevetett és nagyobbára learatott terület után pedig összesen millió mm-kint buza 27.30, rozs 11.53, árpa 11.62, zab 9.96. A mult évben termett 32.80 millió mm.. buza, 10.69 millió mm. rozs, 13.73 millió mm. árpa és 11.54 millió mm .zab.

Megtörtént. Beállit egy cseléd a gazdájához és kéri a könyvét, mert nem akar nála szolgálni.

— Miért? — kérdi a gazdája.

— Mert a pajtásaim azzal csufolnak, gunyolnak, hogy ilyen hülye, olyan kripli a »Té-sur«, nem-e szégyenlem magam ilyennek a kenyerét enni.

— Te bolond — mondja a »tésur« — engem bolondnak, akárminek tarthatnak, bánom is én, azért én »tésur« leszek és kapsz tiz korona javitást.

A cseléd nem maradt meg.

Panasszal jöttek hozzánk ismét, mivel egyes utcákban az intelligens osztályhoz tartozók egész csoportot képezve oly lármát csapnak, hogy a nyugovóra tért közönség álmát zavarják. Mi tapintatlanságnak tartjuk az ily eljárást, hisz kik oly korán lefeküsznek, azok valószinüleg a felkelő nappal már munkához fognak, ezért akarnak pihenni. A munka után édes nekik a nyugalom és ebben zavarják. A hatóság is védi a népet, ha a rendőrség nem oly kiméletes, figyelmeztetés helyett egyszerüen feljelenti őket éjjeli csendzavarásért, akkor megbüntetik őket. Ha a discurzus nem is oly hangos, azért lehet az kellemes. Az üres hordó jobban kong, mint a teli.

Hitközség és tanitó harca. Kemény Simon jánosházai izr. tanitó elment Kis-bérre egy tanitógyülésre azon hiszemben, hogy a hitközség megtéritti az ő 20 korona költségét is, ha megfizeti az idősebb tanitónak Weisz Salamonnak, kit a képviselőtestület egyhangulag delegált. Az egyszer a képviselőtestület nem állott kötélnek. Kemény kérvényét azon 20 koronáért elutasitotta, azon egyszerü indokolással, hogy őt nem küldték és csak a kiküldött tanitó költségét szavazták meg. Beperelte most a hitközséget a szolgabiró hivatalnál, megvádolván az elnököt, hogy az ő ügyében önkénnyel járt el. Tudtunkkal az elnök megadta a kellő választ a perratra és igazolva eljárását visszautasitotta azon alaptalan vádat. Jogosan járt el a képviselőtestület, midőn azon kérvényt elutasitotta, mivel a 41,009/1891 számu miniszteri rendelet értelmében a felekezet nem köteles a tanitójának bármely gyülésre a költségeit megtéritteni. Ugy látszik, Kemény nem igen ismeri a miniszteri rendeleteket. Az erelyes elnök, Löwinger, a hitközség zaklatásáért, meghurcoltatásáért a gyanusitásért kellő retorrioval él Keménnyel szemben. Mint halljuk megvonják tőle az V. osztályért megszavazott kegydijat 120 koronát es megszüntetik a kézimunkatanitást is. A fekete leves még hátra van. 1899. okt. 17-én tartott képviselőtestületi gyülésen Kemény Simonnak oly feltétel mellett adták ki a kézimunkatanitást, (mint magán vállalat sic verba), ha télen a tanacsterem fütéséről, hol a gyermekeket tanitják, gondoskodi. Most felvetik ezen kérdéseket: Kinek a fájából tüzelnek? Mennyi fát vitettett Kemény oda, vagy egyáltalában vitetett-e oda? Ha nem, kit kárositott meg? Eddig azon nézet uralkodik, hogy azon feltételnek nem felelt meg. A vizsgálat eredményétől teszik függővé a megtorló lépéseket esetleg. A vizsgálat befejezése után lépnek fel kártéritési perrel. Az is kérdés, hogy 1899. óta nem-e kárositották meg a hitközséget maig és mennyivel? Ne engedjék a vizsgálatot ad graecas kalendes, hanem sürgetni kell ezen ominosus ügy befejezését.

Visszavont bérlet. Gróf Erdődy Sándor a körtvélyesi és balozsai birtokot, előttünk ismeretlen okból, nem adta ki a legtöbbet igérőnek Bruckner Ignácnak bérbe, mint lapunk egyik számában jeleztük, hanem továbbra is házi'ag kezelik. Károlyházát kivette Töpler Károly 12 évre.

Tapolcáról. A kereskedelemügyi miniszter a tapolcai eddigi két országos vásáron kivül a község által tetszés szerint választandó hónapok első keddjére további két országos állatvásárt engedelyezett. Azt is hajlandó megengedni, hogy Tapolca község kérelmére a község decemberi országos állatvásárját valamely más, alkalmasabb időpontra helyezze egyszersmindenkorra.

Tilos a verés! A tanitók fegyelmi jogkörében nagyérdekü határozatot hozott a napokban a Kuria. L. T. magyar-csanádi tanitó egy hét éves fiut, aki az osztályában rendetlenkedett, lefektetett a székre, és egy nádpálcával háromszor alaposan ráhuzott. A kis fiu édesanyja az orvoshoz vitte, aki két napi gyógyulást kivánó könnyü testi sértést szenvedett. Erre az anya könnyü testi sértés vétsége miatt följelentette a tanitót, akit a makói járásbiróság harminc korona pénzbüntetésre itélt. A szegedi törvényszék megsemmisitette a járásbiróság itéletét és a tanitót fölmentette mert »a könnyü testi sértést házi fegyelmi joga gyakorlása közben követte el s ez a cselekménye büntetés alá nem esik.«

A koronaügyész a jogegység érdekében pör orvoslattal fordult a Kuriához és a legfelsőbb biróság kimondotta, hogy a törvényszék megsértette a törvényt, amikor a vádlottat fölmentette.

Kimondotta a Kuria, hogy a tanitót növendékeivel szemben bizonyosan fegyelmi jogkör kétségtelenül megilleti s a önálló törvények és rendeletek a tanitónak ezt a fegyelmi hatalmát kifejezetten el is ismrike. Amde ez a fegyelmi jogkör, melynek tartalma nem azonos a házi fegyelemre való jogosultsággal, a növendékek test me fenyitésére nem terjed ki, annal kevésbbé nem terjed ki a növendékeknek olyan bántalmazására, a melyből testi sértés származik. A testi fenyiték alkalmazása ugyanis a önálló törvények és rendeletek intézkedéseibe ütközik. Nyilvánvaló ezekből, hogy a népiskolai tanitónak tanitására és felügyeletére bizott iskolai növendékeivel szemben testi sértést előidéző fenyitek alkalmazására nem jogosult. Tehát a büntetőtörvénykönyv 313. szakaszának az a rendelkezése, mely szerint a házi fegyelemre jogositott személy által, annak gyakorlatában elkövetett könnyü testi sértés miatt büntetésnek nincs helye, a népiskolai tanitó által növendéken elkövetett könnyü testi sértés esetében nem alkalmazható.

Kivándorolnak a cigányok. A dánosi mészárlás óta a kóborcigányokra ugyancsak rájár a rud. A csendőrség folyton a sarkukban van s a földmivelő nép, ha egy-egy cigánycsapat a határban tanyát üt, kaszárakapára kap és elüzi. A dunántuli vármegyék legtöbbje szigoru rend-szabályhoz nyult az oláhcigányok megfékezésére. Törvényhatóságilag kimondták, hogy nem türik meg területükön a kóbor népet s amint jelentkeznek, azonnal ki kell őket toloncolni a vármegye területéről. Azért tehát, amint a községi elöljáróság értesül a cigányok megérkeztéről, köteles azonnal értesiteni a csendőrséget. A járási főszolgabiráknak pedig meghagyták, hogy oláhcigányoknak semmiféle engedelmet ne adjanak, a cigányok bejelentését elmulaszto elöljáróságok hanyagságát pedig torolják meg. Némely vármegyében pedig, mint Somogyban, a cigánynak nem szabad lovat tartani. Ezek az intézkedések nagy forrongást idéznek elő a cigányok közt. Mert tapasztalásból tudják, hogy Oroszországban vannak legkevésbbé kitéve a hatóság zaklatásának és ellenőrzésének, elhatározták, hogy muszka alattvalók lesznek s kivándorolnak Oroszországba. Baranya vármegyében már megindult a mozgalom s a mult hónapban már az alispáni hivatal által kiállitott szabályszerü utlevéllel ötven főnyi cigánykaraván vette utját a fehér cár birodalma felé. Csak azután át is bocsássák őket a határon.

Az uj huszkoronásokat bevonják. Ezekben a hetekben fogadta a közönség ujjongva az uj huszkoronás bankjegyek — hirét. A lapok megirták, hogy az uj bankó sokkal szebb, mint a régi. Most megint irni kell az uj bankóról: de amit most irunk róla, az egyáltalán nem dicséret. Az uj bankó olyan mint a frissen festett pad: vigyázni kell nehogy hozza nyuljon az ember. Ugy áll a dolog, hogy az uj bankók piros és kék festőanyaga vajmi rossz minőségü lehet. Akinek uj huszkoronása van könnyen meggyőződhetik róla. Tegye le az asztalra a bankót; vegye elő fehér zsebkendőjét, nedvesitse meg és dörzsölje hozzá, nem is tulerősen, éppen csak érintve a bankóhoz, a kendőt legott megfogja a piros meg a kék festék. Képzelhető, hogy az uj huszkoronás bankó ilyenformán hamarosan megkopik; egy év mulva már könnyen összetéveszthetővé válik valamely borosüveg elázott vignettájával. Ezért az osztrák-magyar bank már elhatározta, hogy a rosszul sikerült bankjegyeket rövidesen bevonja és ujakat bocsájt ki helyettük.

A cselédügy tizparancsolata. A »Corriera della Sera« egyik számában közreadja a tizparancsolatot, melyben az amerikai cselédügy összefoglalta a cselédek minden kivánságát és feltételeit. A jellemző tizparancsolat igy hangzik:

1. A munka nem kezdődhetik reggel öt óra előtt és az eléd edényeik elmosása után befejeződjék.

2. Minden cselédnek naponkint két óra és hetenkint két este teljesen szabad rendelkezésére áljon.

3. Ha a cseléd valamely klub vagy kör tagja akar lenni, ebben őt senki meg ne akadályozhassa.

4. A cseléd, ha szükséges ennivalókat ő maga készit el és szerzi be, ebédre vendégeket hivat magához.

5. A konyhában saját szobájában, vagy a lépcsőházban barátai, vagy barátnői látogatását fogadhatja.

6. Az uraságnak nincs joga a cselédet ilyenkor zavarni.

7. Ha a konyhában látogató van akkor az uraságnak várni kell, mig a látogató távozik.

8. A cselédeket tegezni és csak keresztnevén szólitani nem lehet; »kisassony« vagy »asszony« megszólitás kötelező.

9. Ha a cselédnek gyermeke van, a nap két, őt megillető szabad órájában joga van ezzel foglalkozni.

10. A hónap egy napján teljesen szünetel minden házimunka és azonban az urnő, valamint leánya kötelesek végezni.

Amerikában joggal tünődnek most azon ki a nagyobb ur: a cseléd-e vagy az urnője?

Szerkesztői üzenetek.

P. Helyben. Azt nem gátolhatjuk meg, hogy piszkos lelkü emberek ne szennyezzék be lapunkat a kezükkel. Talán égető fájdalmat is okoz a bünök felsorolása? Nyilvános helyeken bárki rendelkezésére áll.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy némely ember még holta után is beszél két napig.

Azt beszélik, hogy itt az »Azt beszélik« sokat mond.

Azt beszélik, hogy egy hülye a héten kőbányára bukkant, azóta kő kövön nem maradhat.

Azt beszélik, hogy sok helyen a málnaszörpöt is paradicsomnak nézik.

Azt beszélik, hogy Jánosházán Polgár mester is van.

Azt beszélik, hogy a jánosházai libáknak hét vármegyében sincs párjuk.

Azt beszélik, hogy Jánosházán a mult héten meztőkért telefonáltak.

Azt beszélik, hogy az »öcsém« a Balaton mellett igy sóhajtozik: »Mindenhol jó, de legjobb *otthon.*«

Azt beszélik — a jánosházai inasok, — hogy a szappan lopva jó.

Azt beszélik, hogy a jánosházai szegényekről a diákok gondoskodnak.

Azt beszélik, hogy beszélni ezüst, hallgatni pedig csak az asszonyok tudnak.

Azt beszélik, hogy akinek két anyósa van, az biztos, hogy a menyországba jut.

Azt beszélik, hogy a csipke — bolha.

Azt beszélik, hogy az inga — részeg ember.

Gabona-árak.

— 1908. julius 23-án. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	21·40	21·60 korona.
Rozs	17·—	17·20 »
Árpa	14·—	14·40 »
Bab	14·—	»
Tengeri	18·—	»

pr. 100 kgrm.

Hozatal még nagyon csekély, irányzat szilárd.

Ha rheumás vagy csuzos,
Ha fáj a feje,
Ha bágyadtnak érzi magát,
Ha hull a haja,
Ha gyönge, fáradt,
Ha viszketeksége van, stb. stb.

Használja a valódi

Erő-sósborszeszt,

mely még számos egyéb bajnál is, mint hát-, derék fájás, ízületi, csuzos, szaggatás, csontfájás, fejfájás, stb. a legjobb a legbiztosabb **háziszer.**

Kapható mindenütt:

2 korona, 1 korona és 40 filléres üvegekben. — Postán, 3 nagy, vagy 6 közép üveg 6 korért bérmentve szállittatik utánvéttel, vagy a pénz előzetes beküldése után.

Készitő s főelárusitó:

Kosmos laboratorium Győr.

Kapható mindenütt

JÁNOSHÁZÁN:

Singer Sándor

főelárusitónál.

Értesités.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy helyben, egy a mai kor igényeinek megfelelő

cipészműhelyt

rendeztem be.

Készitek mindenféle uri-, női- és gyermek cipőt, ugyszintén javitások is a legmérsékeltebb árak mellett elfogadtatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel: **BRAUN JAKAB**
Jánosháza, Szabó kovács-féle ház, Stern bőrös mellett.

Hirdetés.

:: **SZABÓ LAJOS** ::

okl. gépész-kovács.

ki több évig Berlinben dolgozott, majd Amerikában is

állást keres.

Cim a kiadóhivatalban.

Eredeti svéd gyártmányu

Bolinders nyersolaj-Motorok és Lokomobilok.

Legolcsóbb üzem már kis motoroknál is.

Költség 12 HP motornál évi 3000 munkaórára:

Bolinders nyersolaj mótornál nyersolajra ca. 1260 korona, Benzinmótornál adómentes benzinre ca. 2500 korona, Gőzgépnél szénre és fűtőre ca. 3000 korona.

Tehát a Bolinders mótor ára teljesen kifizetődik az elért megtakaritásban.

Ca. 4½ év alatt benzinmotorral szemben, ca. 3½ év alatt gőzgéppel szemben. Pénzügyőri ellenőrzés nincsen. — Kezeléshez nem kell gépész. — Könnyen kicserélhető alkatrészek. — Gyors üzembehelyezés. — Robbanás nyersolajnál kizárva. — Csekély hűtőviz-fogyasztás. — Önmüködő központi kenés. — Legjobb hajtőerő **bármely üzemhez.** — Nyersolaj-lokomobilokat cséplőgépekkel is szállitunk.

Referenciákkal, szakszerű felvilágositásokkal, ismertető prospektusokkal s ajánlatokkal dijmentesen szolgálunk

Schvarcz József és Társa, gépraktár és műszaki iroda. Motor osztály

BUDAPEST, Váci-körut 26.

Táviratcim: USZŰ, Budapest.

Kiadó JÁNOSHÁZÁN az **„Otthon" kávéház** helyiségei lakással együtt 1908. október elsejétől.

Bővebb értesitést ad a kiadóhivatal.

Pénzkölcsön!

20,000,000 korona, áll rendelkezésre 1600 koronán felüli törzsfizetéssel biró **köztisztviselőknek, katonatiszteknek és napidijasoknak** kötelezvényre. **Váltó nem kell!** Megkeresésnél közlendő: életkor, törzsfizetés és szolgálati idő.

Jelzálog kölcsön:

földekre és jó helyen fekvő értékes bérházakra 4%-os 10—60 évig terjedő törlesztésre. Jutalék utólagos. Válaszbélyeg.

Országos Hitel és kölcsönző vállalat

BUDAPEST, VI., Izabella-utca 67.

Telefon: 101—28.

10,000 db. készlet. **Szegfű és Rózsa.** 10,000 db készlet.

SKORKA JÁNOS rózsa- és szegfű-telep tulajdonos ajánl direkt külországokból beszerzett **óriás virágu Rem. szegfűket** és nyakba nemesitett **bokorrózsákat.** E nagy készlet miatt egy ideig 30 csésalékot engedélyezek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!

Több dijjal kitüntetett **nagy virágkötészetemben** mindenféle **csokrok, koszoruk** mélyen leszállitott árakon készittetnek. — **Tenyésztő** telepemről vágott **virágjaimat** és begyökeresedett cserepekben nyiló **rózsákat-szegfűket, jácintokat** stb. a legolcsóbb napi árakon szállitom.

Sok nemes faju **szegfümagvaimról** szóló névárlappal készséggel szolgálok.

Skorka János

5 hold rózsa- és szegfű-telepe, B.-SZARVASON.

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.